

Za uspešnejše delo naših ljudskih odborov

Vstop v leto 1947. je pomenil za vse naše delovno ljudstvo vstop v leto našega načrtnega gospodarstva, uvedbe načrtnega dela v našem gospodarstvu in nadaljnje izgradnje naše državne organizacije na vseh področjih. Vztrajno in premišljeno ujamemo državni gospodarski načrt, ki ga hočemo v sledečih petih letih ostvariti in prekorajiti. Bilanca našega dela pri obnovi države v preteklem letu in velik ustvarjalni polet našega delovnega ljudstva nam zagotavlja, da bomo naloge, ki smo si jih postavili, tudi uspešno izpolnili.

Splošni gospodarski načrt zahteva od vsakega, da je z vso svojo zavestjo o eksistenčni pomembnosti splošnega načrtnega dela na svojem mestu. Ko začnemo naš vsedržavni gospodarski načrt, ki naj okrepi našo gospodarsko in obrambno moč in dvigne ekonomsko in kulturno raven našega delovnega človeka, uresničevati, pogledimo, če smo tudi ustvarili pogoje, ki nam bodo za začetek omogočili

Glede na organizacijo sistema in za metode dela, za to, da se organizirani aparat, ki bo uspešno deloval. Ta organizacija je v vrhovih izvedena, postavljena so organizacijski temelji za izgradnjo naše težke industrije. Toda vsa ta dela so podlaga za industrializacijo države, ki nas bo gospodarsko osamosvojila, da ne bomo več odvisni od inozemstva, ustvarila bo tudi pogoje boljšega življenja. Ta temeljna industrijska izgradnja je za naša vseh FLR Jugoslavije in posameznih republik zase, ki bodo to naloge izvedle v okviru državnih gospodarskih podjetij zveznega in republiškega pomena. Ta podjetja so v glavnem ustanovljena, vključitev nacionaliziranih zasebnih gospodarskih podjetij najrazvitejših produkcijskih strokov v državni produkcijski aparat se naglo izvaja. Vse drugo gospodarsko delo, ki potem takem obsega proizvodnjo predmetov široke ljudske potrebe, t. j. industrija dobrin, ki niso produkcijskega značaja, bo pa stvar nižjih oblastnih enot — ljudskih odborov.

Da pridejo tu v poštev predvsem naša velika mesta, zlasti glavna mesta ljudskih republik, ne bo dvoma, posebno, če pomislimo na naloge, ki jih nalaga ljudskim odborom mest, izvedenih iz okrožij ali okrajev kot posebnih okrožij oziroma okrajev. Splošni zakon o ljudskih odborih. Te naloge so posebno na področju gospodarske izgradnje pomembne, saj sta od stopnje gospodarske izgradnje in gospodarskega napredka odvisna materialno stanje in kulturni napredek prebivalcev mesta. Ne smemo pa pozabiti, da imajo mesta, posebno večja, še posebne naloge, ki jih narekuje značaj mesta kot gosto obljubenega naselja na razmeroma majhnem prostoru. To so komunalne naloge, ki jim morajo mesta posvetiti posebno pozornost. Vse te naloge, ki se nalogajo posebno našim mestnim odborom, seveda predpostavljajo smotno, za uresničitev vseh teh ciljev ustrezaajoč notranjo organizacijo mestnih odborov na eni strani, na drugi strani pa take metode dela, ki bodo izvedbo teh nalog zagotovile. Znano je, da so ljudski odbori že od svojega postanka dalje težili za tem, da bodo predstavljali in v najtesnejšem sodelovanju z ljudstvom tudi izvajali tako oblast, ki bo obsegala vse funkcije in po sebi, ki naj vodijo k temu cilju. Zato, da se ljudski odbori kot resnični osnovni organi državne oblasti nadalje okrepi in razvijejo v višjo, popolnejšo stopnjo oblastne organizacije, je bil izdan Splošni zakon o ljudskih odborih. Ko gre za to, da ljudski odbori do kraja izpolnijo omenjene naloge, postaja vprašanje njihove notranje ureditve in njihove demokratičnosti še posebno važno.

Formalna ureditev tega vprašanja spada v statut ljudskega odbora. Preden pa prične delo z izdelavo statuta, je potrebna jasnost o tem, kakšne naj bodo oblike ustroja ljudskega odbora, ki pa naj bo tak, da bo lahko načrtno izvrševal naloge, ki mu jih postavlja zakon. Naloge naj bodo porazdeljene na posamezne uspešne reševalce vse naloge, kakor jih postavlja naše načrtno gospodarstvo.

Kakšen naj bo statut ljudskega odbora?

Nič šablone, nič nepotrebnega povzemanja zakonskega teksta, marveč listina s kratko in jasno vsebino, ki pove, kakšen je notranji ustroj ljudskega odbora, ki pa naj bo tak, da bo lahko načrtno izvrševal naloge, ki mu jih postavlja zakon. Naloge naj bodo porazdeljene na posamezne uspešne reševalce vse naloge, kakor jih postavlja naše načrtno gospodarstvo.

Kakšen naj bo statut ljudskega odbora?

Nič šablone, nič nepotrebnega povzemanja zakonskega teksta, marveč listina s kratko in jasno vsebino, ki pove, kakšen je notranji ustroj ljudskega odbora, ki pa naj bo tak, da bo lahko načrtno izvrševal naloge, ki mu jih postavlja zakon. Naloge naj bodo porazdeljene na posamezne uspešne reševalce vse naloge, kakor jih postavlja naše načrtno gospodarstvo.

Fašisti so z bombami napadli prostore Mestnega odbora SIAU v Pulju ter ubili enega in ranili tri antifašiste

Pulj, 10. febr. V nedeljo je ob 22. prišel pred vrata urada Mestnega odbora SIAU v Pulju človek, ki je trdil, da je delavec iz Tržiča, in zahteval, naj mu odpro. Pri vstopu v poslopje je pokazal znak z rdečo zvezdo in izjavil, da bodo za njim prišli še neki delavci. Pustil je vrata na pol odprta in se obrnil, da bi poklical ostale »delavce«, nato pa je odskočil za korak nazaj in vrzel ročno bombo. Bomba italijanske marke O. T. O. je eksplodirala na vhodnih vratih, razbila okna in povzročila znatno škodo. Nekaj sekund zatem se neofašisti vrli drugo bombo. Zaradi teh eksplozij so bili težko ranjeni antifašisti, ki so imeli nočno stražo v prostorih Mestnega odbora SIAU, in sicer: Karaca Mate, star 40 let, partizan, oče padlega borca; Klobot Ruggiero, star 27 let, partizan; Vladimir Jurčić, star 30 let, partizan; in Scropepta Luciano, star 20 let, partizan. Karaca Mate je podlegel ranam večer ob 4. zjutraj.

Takoj po tem zločinu so prišli angleški vojaki, ki so bili tako pijani, da niso mogli upoštevati reda, ampak so nasprotno povzročili še večjo zmedo. Namesto, da bi preganjali antifašiste, so grozili mimoidočim s palicami in jermeni. Končno sta prišla dva zavezniška vojaška policista, ki sta stopila v poslopja SIAU, kjer sta preiskala priličje. S silo sta odprla vrata v neko sobo, češ, da iščeta orožje.

Na koncu je prišla civilna policija, ki ni dopustila, da bi hkrati s patrolo zaradi identifikiranja atentatorjev odšli tudi antifašisti, ki so dobro videli teroriste.

Ob 23.30 se je zgodilo drugo težko zločinstvo, ki še enkrat dokazuje, kako so atentatorji hladnokrvno in po zremem preudarku izvršili ta zločin s pomočjo in podporo nekaterih neofašističnih organizacij. Ko se je po mestu razširila novica o atentatu in o kritičnem stanju štirih delavcev, je ljudstvo izpraznilo javne lokale in obravnavalo to gnusno zločinstvo. V skupini, ki je šla po ulici Sergia, je bil tudi delavec Daniele Radea, z nekaterimi svojimi prijatelji. Opazil je, kako so se od neke skupine ločile tri osebe, ki so se ustavile pred poslopjem puljskega lista »Il nostro giornale«. Radea se je s svojimi prijatelji približal tej trojici in zahteval, naj pokažejo, kaj imajo v žepih. Zločinci so poizkusili napasti Radeo in njegove tovariše. Ko so antifašisti hoteli preiskati enega izmed teroristov, je ta izvelkel iz žrpa bombo in je vrzel v poslopje lista »Il nostro giornale«, drugi zločinec pa je v isti smeri vrzel fašistični liktorski znak. Nato sta oba zločince pobegnila. Bomba, ki je bila vržena v poslopje lista, je istega tipa kakor bomba, ki je bila vržena v prostore Mestnega odbora SIAU.

Nekoliko pozneje je prišla civilna policija, ki je aretirala enega zločince, ki so ga ujeli antifašisti. Prihi Maria Druzeta in Daniel Radea sta spoznala nekatera izmed atentatorjev in sicer Pietra Maraso, Luciana de Nardi in Silvana Kosi.

Fašistični zločinci so večer pobeželi z ladjo v Trst, čeprav je delegacija meščanov že predvčerajšnjim zvečer, pa tudi večer dopoldne zahtevala od poveljstva civilne policije, naj prepreči beg atentatorjev.

Atentatorko so aretirali na kraju samem.

Spričo tega dogodka so zavezniška vojaška oblastva odredila policijsko uro za čas od 14 do 7 zjutraj.

Ze okrog 13.30 je v Pulju tako, kakor da bi bil v obrednem stanju. Skupna vojaška in civilna policija patrolira po mestu, oborožena s strojnimi puškami. Na križišču ulic stoje oklopni vozovi.

Trst, 11. febr. V zvezi z umorom angleškega brigadnega generala R. W. H. De Wintona v Pulju je zavezniško poveljstvo v Padovi izdalo »Poročilo o umoru brigadnega generala De Wintona, komandanta 13. pešadijske brigade.«

General je prišel v svoj glavni stan v Pulju okrog pol 10. dopoldne in ukazal straži, naj se uvrsti v parado. Medtem ko je pregledoval čete, je Italijanka Maria Pasquinelli oddala nanj iz neposredne bližine tri strele in se je general takoj zgrudil mrtev na tla. Zena je oddala še četrty strel na nekega stražarja, nato pa je bila aretirana in je zaprta v angleški komandi. Morilka Maria Pasquinelli je Italijanka, ki je bila poslana v Pulj kot uradnica Italijanskega odbora za izseljevanje.

Kot posledica atentata na generala De Wintona so zavezniške oblasti v Pulju odredile policijsko uro od 14. do 7. davi. Začasno je bilo ustavljeno tudi vkrcavanje na parnik »Toscanco«, ki vozi italijanske izseljence v Italijo.

15.000 prebivalcev Kopra in okolice je protestiralo proti krivični francoski razmejitveni črti

Ljudstvo Slovenske Istre sporoča maršalu Titu, da ho na daljevala osvobodilno borbo do priključitve k Jugoslaviji

Koper, 11. febr. V nedeljo je protestiralo v Kopru 15.000 prebivalcev Slovenske Istre proti krivični francoski črti, ki jih trga od Jugoslavije.

Ze v zgodnjih jutranjih urah so proti Kopru vozili šestdeset kamionov in vozovi, na katerih so iz vseh krajev Slovenske Istre prihajali v Koper na Titov trg Slovenci in Italijani, da ponovno, in ne zadnjič, izpričajo pred vsem svetom, da je tako imenovana »svobodna cona« za Slovensko Ljstro je umetna tvorba, edina in pravična odločitev pa priključitev k Jugoslaviji.

Titov trg v Kopru, kamor so se zgrinjali množice z nešteti zastavami, napisi in slikami, je bil ves okrašen. V sredi je visel tudi zemljevid koprskega okraja, ki je kazal, koliko zemlje so dobili istrski kmetje od svoje ljudske oblasti.

Na manifestaciji so govorili zastopniki SIAU-ja, ljudske oblasti, predstavniki množičnih organizacij in predstavnik JA. Govore, v katerih so govorili poudarjali velike uspehe ljudske oblasti v Slovenski Istri, je tisoč glava množica prekinjala s ploskanjem in vzklíkajoč ljudski oblasti in našim velikim voditeljem. Množica je odgovarjala govornikom, da bo čuvala svojo ljudsko oblast in se borila za priključitev vse Julijske Krajine k Jugoslaviji.

Zastopnik JA je v svojem govoru dejal: »Borci JA obljublamo, da bomo čuvali Slovensko Ljstro. Naše meje so tam, kjer so padale naše žrtve.« Zastopnica mladine je dejala, da se mladina ne čuti ločena od Jugoslavije. Zato bo tudi pomagala pri njeni graditvi in šla k gradnji proge Samac-Sarajevo, doma pa bo branila svojo ljudsko oblast.

Po govorih je več kolonov iz raznih vasi izrazilo ljudski oblasti zahvalo, ker jim je dala zemljo. Ljudstvo je tudi sprejelo resolucijo, v kateri poudarjajo prebivalci Slovenske Istre, da hočejo pomagati Slovski Koroški v njeni borbi za priključitev k FLRJ.

Po manifestaciji se je množica uvrstila v sprevod in obhodila vse ulice Kopra, vzklíkajoč ljudski oblasti in preprečevaj partizanske in narodne pesmi.

Z zborovanja je prebivalstvo Slovenske Istre z navdušenjem odposlalo maršalu Titu naslednjo resolucijo:

»Slovensko in pošteno demokratično italijansko prebivalstvo koprskega okraja Vam pošlila na predvečer 10. februarja 1947, na predvečer podpisa mirovne pogodbe, svoje borbene pozdrave.

15.000 se nas je danes zbralo na množični demonstraciji v Kopru, da protestiramo proti krivični razdelitvi mirovne konference v Parizu in proti krivičnim sklepom newyorške konference zunanjih ministrov. Mednarodna reakcija, ki zida svoje življenje na izkoriščevanju delovnega ljudstva od znotraj in na osvajanju politiki od zunaj, je napravila s to razsodbo in temi sklepi iz nas svojega največjega sovražnika. Pozivamo demokratično javnost vsega sveta, naj nas podpira kakor doslej tudi nadalje, ker se za nas

narodno-osvobodilna borba ne bo končala, dokler ne bo vsa Primorska s Trstom vred priključena k Jugoslaviji.

Zelo smo hvaležni Vam in vsem jugoslovanskim narodom za bratsko pomoč, ki ste nam jo ob vsaki priliki nudili. Naša hvaležnost velja tudi vsem slovenskim narodom, predvsem pa našim največjim zaveznikom Sovjetski zvezi s tovarišema Stalinom in Molotovom na čelu. Zagotavljamo Vam, da bomo v prihodnosti z okrepljeno borbo za priključitev k Jugoslaviji postali najboljši zavezniki zapadnih jugoslovanskih meja.

Geslo, ki ste ga nam pred šestimi leti zapisali na našo zastavo: svoboda in neodvisnost jugoslovanskega naroda — bo vedno naše geslo. Naše ljudstvo je globoko prepričano, da v dobi ljudske demokracije ne more dolgo obstajati to, kar sloni na krivici. Zato Vas, tovariši Tito, naprošamo, da vztrajate tudi Vi v borbi za naše upravičene zahteve, kajti Vi imate zaslobo vsega našega ljudstva.«

Volitve v Sovjetski zvezi so pokazale politično enotnost sovjetskih narodov

Moskva, 10. febr. (Tass). Ves tisk objavlja obširne članke o volitvah, v katerih razmotriva tudi pomen zveznih republik. »Pravda« piše: »Včeraj so bile volitve v Ruski SFSR in šestih drugih republikah Sovjetske zveze. Čeprav se niso zna končni volilni izidi, je prvi in najvažnejši rezultat že jasen. Blok komunistov in nepartijscev je izvajal še eno sijajno zmago.

Volitve so se v vsej Sovjetski zvezi spreminile v močne manifestacije brezmejnje ljubezni in vdanosti sovjetskega ljudstva velikemu voditelju in učitelju delovnega ljudstva Stalinu, manifestacije enodušne občeldjud.

zato, da se jača lastna akumulacija podjetja. Zato ne gre, da se ta akumulacija slabi.

Končno ne smemo pozabiti zadržug. Sistem rajonskih prodajalnic naših potrošniških zadržug se ni posebej obnesel, ker ni mogel vzpostaviti potrebne stika z zadržugari. Priporočila se zato, da se take zadržuge osnujejo v okviru posameznih podjetij, ali ustanov in vezele le na uslužbenca oziroma delavce dotične delovne organizacije. Tako bi bila omogočena kontrola nad poslovanjem teh zadržug in bi tudi delavce dejansko prišel od tega, kar potrebuje. Isti razlogi podjetjem narekujejo, da sama grade stanovanja za svoje delavce. S tem pa bodo mestni ljudski odbori močno razbremenjeni v svojih prizadevanjih, da zadostijo stanovanjskim potrebam svojih prebivalcev.

A. T.

Razstava Slovenske Koroške v Ljubljani

V Jakopičevem paviljonu v Ljubljani je bila v ponedeljek svečano odprta razstava Slovenske Koroške. V navzočnosti predsednika Prezidijskega skupščine LR Slovenije Josipa Vidmarja, članov vlade LRS s podpredsednikom dr. Marjanom Brecljem na čelu ter zastopnikov znanstvenih in množičnih organizacij je otvoril razstavo minister za finance vlade LRS Zoran Polič, ki je v svojem govoru poudčrtil, da bo koroških Slovencev ni slučajna epizoda v življenju naših narodov, marveč sestavni del skupne borbe za resnično svobodo, za pravo demokracijo in za ljudsko oblast. Zato ta borba ne bo prenehala, dokler ne bo dosežen cilj. Imperialistične sile v državah zapadnega sveta, povezane z ostanki fašističnih krvnikov poskušajo v nasprotju s koristmi lastnih ljudstev »oporekati našim pravičnim zahtevam, ustaviti kolo zgodovine in prekiniti razvoj demokratičnih sil. Toda zvestoba, s katero smo se

so drugikrat po končani vojni odšli na volitve. Nujna naloga, ki čaka sedaj sovjetsko ljudstvo, je obnova gospodarstva. Izkušnje povojne izgradnje, kakor tudi izkušnje, pridobljene med vojno, so potrdile zaupanje ljudstva v modro politiko Boljševiške partije.

14. februarja bodo volitve v Tadžikistanu, a 16. februarja v ostalih republikah. Ni nobenega dvoma, da se bodo tudi v teh republikah volitve v Rvorne sovjete spreminile v splošni ljudski praznik in dokazale enotnost delovnega ljudstva, ki je zbrano okrog Boljševiške partije, okrog Sta. lina.

borili za stvar protifašistijske koalicije, nam daje pravico, da odločno zahtevamo osvoboditev svojih koroških bratov in njihovo združitev v skupni domovini Jugoslaviji.

Po slovenski otvoritvi je bil ogled razstave, ki je zbudila splošno pozornost. Ker bo odprta v Ljubljani samo nekaj dni, naj si jo vsakdo čimprej ogleda. Potrebno je, da vsi spoznamo in se vedemo, da je koroška zemlja poplala prevec krvi svojih sinov in hčera, da bi še kdaj klonila pred nasiljem. Razstava, o kateri bomo še poročali, je odprta vse dan od 10. do 19. ure. Priporočamo sindikatom in množičnim organizacijam, da organizirajo skupne ogleda te razstave.

V Ameriki so uničili milijon ton krompirja

London, 10. febr. Finančni urednik Reuterja Sydney Campbell poroča, da bo vlada ZDA uničila preko milijon ton krompirja, da bi obdržala ceno, dočim trpe druge države, med njimi tudi Velika Britanija, pomanjkanje.

Nadalje ugotavlja v svoji razlagi Sydney Campbell, da je prišla naredba ameriške vlade, da se uniči prvih pol milijona ton, in to istočasno s izjavo organizacije za prehrano in poljedelstvo Združenih narodov, da je uničevanje glavnih življenskih potrebščin zaradi ohranitve cen mednarodni zločin.

Tovariši, tovarišica, ali si že redni podpornik Socialnega fonda 3F?

Pravična kazen za zločinske škodljivce naše države

Ljubljana 11. febr.

Vrhovno sodišče LR Slovenije je 7. februarja na priziv okrožnega javnega tožila zaradi prenehanja kazni članom skupne razpečevalce ponarejenih tisočakov v sodbi dne 25. januarja proglasilo sodbo, po kateri so bili obsojeni glavni krivci Janko Tominc, Franc Gnezda in Anton Hlad na smrtno kazen z ustrelitvijo, trajno izgubo političnih in posameznih državljanov pravic ter na popolno izgubo premoženja. Ostalim krivcem, ki so aktivno sodelovali pri zločinskem delovanju tolpe razpečevalcev ponarejenega denarja, je sodišče zvišalo kazni.

Člani organizirane tolpe razpečevalcev ponarejenih tisočakov, katerih krivda je bila ugotovljena na dokazana pred sodiščem na podlagi njihovih izpovedi, dokazov in izjav mnogih prič, niso izvršili samo kriminalnega dejanja, temveč so zavestno sodelovali tudi v podli načrti akciji domače in tuje reakcije, da bi s ponarejanjem in razpečevanjem našega denarja škodovali FLR Jugoslaviji in njenemu gospodarskemu napredku. Jasno je, da so akcijo ponarejanja našega denarja načrtno in podrobno organizirali pobeži vojni zločinci, da bi s pomočjo tujih sovražnikov naše države rušili njeno gospodarsko moč in povzročali zmedo v našem gospodarskem življenju in borbi našega delovnega ljudstva za zgraditev močnega in neodvisnega FLR Jugoslavije. V ta namen so s pomočjo domačih prosljudskih elementov, ki jim ne gre v račun delo in napredek naše države, zasnovali dobro premišljeno akcijo s širjenjem alarmantnih vesti o zamenjavi denarja po nižjem kursu in istočasno tudi z organiziranjem tolpe ponarejevalcev in razpečevalcev naših tisočakov. Da so lahko prihodnjim čez mejo ponarejenim tisočaki, ki so poiskali take pomočnike, ki se niso pomislili storiti kriminalnega dejanja in premišljeno izdati in delati proti interesom našega ljudstva, njegove države in njenega napredka. Ti zločinci so izvršili svoja podla dejanja v zvezi in v interesu tistih izdajalskih krogov, ki so zaradi svojih krvavih zločinov pobegnili v tujino, od koder nadaljujejo s svojim izdajalskim početjem. V času, ko si naše delovno ljudstvo ustvarja in gradi svoje močno gospodarstvo, v času največjih delovnih naporov našega ljudstva za uresničitev našega načrtnega gospodarstva. Brez dvoma je njihova krivda, ki je potemtakem predvsem političnega značaja, še zavestnejša in zato tudi večja.

Krivi pa niso samo tisti, ki so organizirali in vodili zločinsko tolpo ponarejevalcev denarja, temveč tudi tisti, ki so vedeli za njeno zločinsko delovanje pa krivcev niso prijavili ljudskim oblastem, temveč so jih celo opozorili in se s tem zavestno vključili v zločinsko delanje. Tudi tem je Vrhovno sodišče LR zvišalo kazni.

Razprava proti razpečevalcem ponarejenih tisočakov je jasno odkrila vsa tista zločinska dejanja, ki se jih poslužuje izdajalska emigracija v tesni zvezi in ob podpori domače in tuje reakcije, da bi načrtno zavirali ali zmanjšali velike uspehe našega delovnega ljudstva v njegovi borbi za ustvaritev boljšega in srečnejšega življenja. Poleg mnogih polkusov, da bi rušili gospodarsko in politično moč naše države, se poslužujejo vseh zločinskih sredstev, da bi ogrozili prihodnost in ustvarjane pridobitve našega ljudstva in otežili njegov nadaljnji razvoj. Toda prav zaradi velike budnosti naše ljudske oblasti in vsega ljudstva so bili vedno prekrizani njihovi zločinski načrti in onemogočena njihova izdajalska dejavnost. Budnost pred vsemi pojavi zločinske dejavnosti sovražnikov naše države in njihovih pomagačev nam zagotavlja, da bomo uspešno izpolnjevali postavljene naloge za ustvarjane materialnega blaginje in da bomo odbili in onemogočili vsakršne polkuse, škodovati in zavirati naš nadaljnji napredek. Zato sta neprestana budnost in množična kontrola vedno tisti nalogi, ki bosta preprečila vse zločinske polkuse sovražnih klik, špekulantov in ostalih škodljivcev v notranjosti in izven naše države.

Sodba, ki jo je izreklo Vrhovno sodišče LR Slovenije na priziv okrožnega javnega tožila proti razpečevalcem ponarejenih tisočakov, pa je tudi ostro opozorilo vsem tistim protisljudskim in sovražnim elementom, ki bi hoteli ogroziti pridobitve našega ljudstva in zavirati napredek našega gospodarstva in s tem tudi moč in neodvisnost naših narodov.

Julijska Krajina za Slovensko Koroško

Ajdovščina, 7. febr. V zadnjem tednu se po vsem Slovenskem Primorju zbira ljudstvo na množičnih zborovanjih, na katerih razpravljajo o Koroški in se seznanja s položajem, v katerem žive danes Slovenci na Koroškem. Ta zborovanja izvenjajo povsod v ogorčen protest proti naveličani, ki ga izvajajo nacisti nad Slovenci, nacisti, ki so pod varstvom zavaznikov svobodno sprehajajo po Koroški in države v rokah važna mesta v upravi. Vse ljudstvo Slovenskega Primorja odločno zahteva priključitev Slovenske Koroške k FLRJ.

Vsak dan prihajajo s teh zborovanj resolucije, namenjene vidi FLR Jugoslaviji, maršalu Titu, Izvršilnemu odboru Osvobodilne fronte za Slovensko Koroško in koroškemu ljudstvu. V resolucijah Slovencem na Koroškem prihaja do izraza velika ljubezen Primorcev do zatiranih bratov. V teh resolucijah oblikujejo prebivalci Slovenskega Primorja, da bodo vsestransko podpirali svoje brate Slovence v borbi za priključitev k Titovi Jugoslaviji.

Koroška mlad na hoče biti svobodna ter odločno zahteva priključitev Slovenske Koroške k Jugoslaviji

Ljubljana, 10. febr. Koroška mladina iz mladinskega doma v Radovljici in iz vasi Brnce v Ziljski dolini pošlje predsedniku vlade LRS in šefu jugoslovanske delegacije v Londonu resolucije, v katerih zahteva priključitev Koroške k Jugoslaviji.

Brzjavka predsedniku vlade LRS Mihi Marinku

Koroška mladina, ki je našla zavetje v mladinskem domu v Radovljici, je poslala predsedniku vlade LRS Mihi Marinku naslednjo resolucijo:

»Mladinci in mladinke koroškega internata v Radovljici Vas prav lepo pozdravljamo, tovariš predsednik, da bi tudi naša resolucija upoštevali in jo dostavili na merodajno mesto. Obračamo se do Vas trdno prepričani, da boste storiili vse za priključitev naših lepih koroških krajev k FLRJ.«

Brzjavka šefu jugoslovanske delegacije v Londonu

Šefu jugoslovanske delegacije je koroška mladina iz internata v Radovljici poslala resolucijo, v kateri pravi:

V tem odločilnem trenutku, ko se odločuje usoda naše ljubljene ožje domovine, vam želimo uspeha pri seznanjanju svetovnega mnjenja z našim trpljenjem. Povejte svetu, da v Celovcu še vedno poučujejo isti profesorji, ki so nas tepli v času Av-

strije in Hitlerjeve Nemčije. Se danes nima Slovenska Koroška niti enega slovenskega gimnazijskega razreda. V Jugoslaviji smo šele spoznali, kaj pomeni svoboda in še hujše, nas zabojele krivice, ki se gode našemu narodu na Koroškem. Prosimo vas, da storiite vse za priključitev Slovenske Koroške od Smohorja preko Osojskih Tur in Svtnske planine k LRS v okviru FLR Jugoslavije.

Ziljska dolina mora pripasti Jugoslaviji

Celovec, 10. febr. Mladina je z množičnega zborovanja v vasi Brnci v Ziljski dolini poslala naslednjo resolucijo šefu jugoslovanske delegacije dr. Vilfanu:

Ker namestniki zunanjih ministrov odločajo sedaj o usodi naše ožje domovine Slovenske Koroške, se mi koroški mladinci iz Brnce v Ziljski dolini obračamo do Vas, ki zastopate naše interese pred svetom, s prošnjo, da ne prenehate prejetih vaših bojev, dokler se ne začrta tista meja, ki jo zahteva Jugoslavija v svoji spomenici. Prosimo Vas, da poveste vsem predstavnikom zapadnih sil, da kratka železniška proga, ki pelje iz Kanalske doline skozi Brnce v Beljak, kakor nepošten račun okoli nje, ne otežuje dobičkalstva Brnce iz Ziljske doline, ki je stoodstotno slovensko. Z vso slovensko mladino na Koroškem soglasno zahtevamo priključitev Koroške k FLRJ.

40.000 „volksdeutscherjev“ namera vajo naseliti v Slovenski Koroški

London, 11. febr. List »Reynolds News« objavlja poročilo svojega dopisnika z Dunaja pod naslovom »V deželi, kjer je vsak deseti nezavestno o problemu raznih fašističnih zločincev, ki bivajo v Avstriji. V času, ko je vojna končana, se je znašlo v Avstriji kakih 600.000 razsejanih oseb« — pravi dopisnik. To pa niso »razsejane osebe« v pravem smislu besede. Pred dvema letoma, ko so stopili zavezništvi v Nemčijo so našli tam 12 milijonov delavcev, sužnjev, ki so bili odpeljani s svojih domov proti svoji volji, da bi služili nacistom kot cenena delovna sila v njihovih tovarnah. To so bile prave razsejane osebe. Največji del oseb je že zdavnaj odšel na svoje domove. Bili so srečni, ker so lahko pričeli obnovljati svoje osvobodene dežele.

Povsem drugačnega lica pa kažejo izročniki, ki so se zatekli v Avstrijo. Ti niso bili Hitlerjevi sužnji, ampak po večini priganjani sužnji v Hitlerjevi službi. V zadnjih mesecih vojne je izdelala nemška vrhovna komanda načrt, da spremeni avstrijske Alpe v trdnjavo, ki bo kot zadnja ključovana Evropa. Sem so privleli SS-enote, v katerih je bila večina fašističnih kolaboracionistov iz vseh okupiranih dežel. Med njimi so bili srbski četniki, hrvaški ustaši, rumunski pristasi, »zeleznice garde«, pristasi madžarskih »puščastih križev«, ukrajinski izdajalci generala Vlasova ter vsi mogoči drugi razbojniki.

V Avstrijo so se zatekle vse vrste

kvizlingovcev in obupnem polkusku, da se izognejo masčevanju sodržavljakov. Sem so prišli tudi nemški petakolonaši iz Češkoslovaške, Madžarske in Jugoslavije.

De dve leti živi ta pisana družba po taboriščih in rekviriranih hotelih v vseh krajih Avstrije. Samo malo med njimi jih dela, vsi pa jedo. Ni malo število onih, ki so postali kriminalci in odkriti tolovaji. Mnogi izmed njih kujejo tajne zarote proti svojim domovinom.

Dopisnik »Reynolds News« piše nadalje o problemu volksdeutscherjev, za katere je zahteval komandant ameriške cone v Nemčiji avstrijsko državljanstvo. Volksdeutscherji so, pravi dopisnik, vsi nepomirljivi pangermanisti, smrtni sovražniki Slovanov in nacisti.

Dopisnik pravi v svojem poročilu, da obstoji načrt, da bodo naselili kakih 40.000 volksdeutscherjev po vseh južne Koroške in bližnji jugoslovanske meje. Ta načrt spominja na postopanje ruskih carjev, ki so naseljevali vzdolž ukrajinske meje razbojnike in bivše robijaše, da so se tolkli s Turki in Tatarsi. Ali naj se po takem zgodovinskem vzorcu ustvarja nova trdnjava proti Vzhodu, se vprašujejo ljudje v Avstriji in pristavljajo: Kako naj se Avstrija na- deja, da se bo dvignila iz sedanjega položaja, če si ne bo mogla pridobiti prijateljstva svojih sosedov, da bi z njimi pričela trgovati kar ji je tako potrebno? — končuje svoja izvajanja dopisnik »Reynolds News«.

Otvoritev smučarskega tedna v Chamonixu

(Izvirno poročilo »Slovenskega poročevalca«)

Chamonix, 11. febr. (po telefonu) Danes je bil v Chamonixu svečano odprt mednarodni smučarski teden za leto 1947. Zastopnike 16 držav, ki sodelujejo na tekmovalnih, sta pozdravila predsednik občine in predsednik francoske smučarske zveze, ki je v svojem govoru poudaril, da je minilo deset let od zadnjega svetovnega prvenstva v Chamonixu. Izrazil je željo, naj bi mednarodni smučarski teden znova oživel plodno sodelovanje med državami.

Nazvoče so naslednje ekipe: Jugoslavija, Češkoslovaška, Bolgarija, Poljska, Belgija, Kanada, Čile, Finska, Francija, Holandska, Libanon, Madžarska, Norveška, Švedska in Švica. Ude-

ležba tekmovalcev je močnejša kakor v St. Moritzu. V tekmovalni spored mednarodnega tedna so uvrstene tudi tekme vojaških ekip. Poleg Francije bodo nastopile tudi vojaške ekipe Češkoslovaške, Poljske in Švice.

Jutri bo tek na 18 km. Proga je izpeljana okrog vasi Chamonix v daljavi 9 km in jo bodo morali tekmovalci presmrtati dvakrat.

Vreme je sončno, toda strahoten jug pobira še tisto malo snega, kar ga je ostalo.

Naša ekipa je odpotovala včeraj jutraj iz St. Moritza in se je vozila ob 6. jutraj do 10. zvečer. Pogojniki, ki je ves čas bolehal, je dobil influenco in v Chamonixu ne bo nastopil.

Joso Gorec.

Razpečevalce ponarejenih tisočakov obsojen na smrt

Pred okrožnim sodiščem v Ljubljani je bila v ponedeljek 10. t. m. razprava proti trem razpečevalcem ponarejenih 1000-dinarskih bankovcev. Prav tako so se morali zagovarjati trije poštini uslužbenci, ki so zaradi premale pazljivosti sprejeli ponarejen denar. Tudi ta razprava je pokazala, da je na delu tajna organizacija v službi mednarodne reakcije, ki skuša s tihotapljenjem ponarejenega denarja izpodkopati našo valuto in na ta način ovirati gospodarski polet v naši državi ter omajati zaupanje ljudstva v naš denar.

Obtoženi Ogorelec Franc je kot član te izdajalske organizacije razpečeval ponarejene tisočake. Posrečilo se mu je spraviti v promet že nekaj takih ponarejenih bankovcev, le njegova pravčasna aretacija je preprečila, da ni razpečal še ostalih 24 ponarejenih tisočakov, ki jih je imel skrite doma v slamnjaci. Na razpravi se je zagovarjal, da jih je našel na dvorišču v temi ob priliki, ko je šel s tovaršili na neko proslavo. Druga dva obtožena, Drobež Jože in Mrhar Milka, sta prav tako razpečevala ponarejene tisočake, o katerih sta vedela, da so ponarejeni, izgovarjala pa sta se, da sta jih našla na poti proti domu v Pražakovi ulici.

Poštini uslužbenca Veber Rudolf, Pengal Mara in Jereb Hilda so bili obtoženi, da so sodelovali pri razpečevanju tisočakov.

obtoženi, ker so od obtožencev sprejeli ponarejen denar kljub temu, da so bili z okrožnicami večkrat opozorjeni na pazljivost pri sprejemanju denarja, posebno tisočdinarskih bankovcev.

Po obširni razpravi ter zaslišanju prič in strokovnjakov so bili obsojeni:

Ogorelec Franc na smrtno kazen z ustrelitvijo, trajno izgubo političnih pravic in zaplenbo celotnega premoženja.

Drobež Jože na 8 let odvzema prostosti s prisilnim delom in 3 leta odvzema političnih pravic.

Mrhar Milka na štiri leta odvzema prostosti s prisilnim delom in 2 leta odvzema političnih pravic.

Poštini uslužbenca Veber Rudolf, Pengal Mara in Jereb Hilda so bili oproščeni in se bodo zagovarjali pred disciplinskim sodiščem.

TURISTIČNO VREMENSKO POROČILO z dne 11. februarja ob 7. uri jutraj: Bohinj 1. oblačno, 153 cm južnega snega, Kranjska gora 1. oblačno, 100 cm južnega snega, skakalnica uporabna, Rateče 1. oblačno, 160 cm južnega snega, skakalnica uporabna, Rateče Tamar 2. oblačno, 240 cm južnega snega, skakalnica uporabna. Vremensko poročilo z dne 8. februarja: Velika Planina — 3. sneži, 115 cm snega. Turistično društvo Slovenije.

Amerika se mora vrniti k politiki sodelovanja z demokratičnimi državami

Velik govor ameriškega senatorja Pepperja proti polzkusom Industrijske preureditve Nemčije in proti ustanovitvi zapadnega bloka

Washington, 10. febr. (Tass). Demokratski senator Pepper (država Florida) je v svojem govoru v senatu o znanjopolitičnih problemih odločno obsodil politiko vodstva republikanske stranke do Nemčije in izjavil, da imajo Dalsovi razgovori namen, uničiti poudamski sporazum, obnoviti Nemčijo kot obrambni zid proti Sovjetski zvezi in izzvati novo vojno.

Senator Pepper je med drugim izjavil: Da bi se mogli ustvariti jasno sliko, kako daleč hočeta iti Dals in republikanska stranka po novih poteh v zunanji politiki, po poti likvidacije poudamskega sporazuma, moramo vedeti, za čem so v Potsdamu težila Velika Britanija, Sovjetska zveza in ZDA. Njihov cilj je bil, da se Nemčija gospodarsko in vojaško razoroži in omrtviči kot država, ki povzroča vojno. Sporazum je bil naperjen proti Nemčiji, ki jo je vodila ideja napadalnosti, proti Nemčiji, ki je pod pruskim nadzorstvom v razdobju 70 let trikrat pričela z zločinsko vojno proti Franciji in dvakrat proti Evropi in vsemu svetu.

Oni ki so napravili poudamski sporazum, so dobro vedeli, da sta Porurje in Porenje leglo nevarnosti nove vojne in gospodarstva nad vsem evropskim gospodarstvom. Zato so sklenili, da ne bodo nikdar več dovolili, da bi se Nemčija znova spremenila v velika. Predlagali so, naj bi z odjelavo industrijske opreme iz Porurja in Porenja vzporedno z odvzemom industrijskega področja Gornje Slezie odstranili nemškemu industrijskemu Samsonu lase, da mu nikdar več ne bi zrastle.

Dals obrača hrbet poudamskemu sporazumu, predlaga obnovo Porurja in Porurja in združitev z gospodarstvom Francije, Belgije in Holandske ter za Nemčijo ustanovitve zvezne oblike uprave. On predlaga javno, da naj se uniči vsebina poudamskega sporazuma. Njegovi predlogi bi Nemčiji vrnili sposobnost, vojskoveči se proti ZDA in vsemu svetu in s pomočjo ameriškega kapitala zagospodariti nad Zapadno in Vzhodno Evropo. Ti predlogi bi ohranili oblast kartelov v svetovni trgovini. Z ustanovitvijo zapadnega bloka, ki bi se naslanjal na obnovljeno Nemčijo in bi bil naperjen proti dozdnevnu ogražanju miru iz Vzhodne Evrope, bi se presekale arterije Združenih narodov. To bi pomenilo slepo ponavljanje zločinske neumnosti, zagrešene po prvi svetovni vojni. Takrat je bila Nemčija znova oborožena, baje

proti Vzhodni Evropi, dejansko pa je bila ustvarjena počast, ki je bila določena, da požre 10 milijonov možkih, ženskih in otrok iz vsega sveta, računajoč pri tem tudi na pol milijona Američanov.

Dalsov predlog o izvedbi industrijske preureditve Nemčije in o ustanovitvi zapadnega bloka ogroža splošni mir na svetu. Nemški narod in nemško gospodarstvo sta v drugi svetovni vojni manj trpela, kakor žrtve in sosedji Nemčije. S svojo zlobo strategije je Hitler računal, da bo Nemčija zmagala, čeprav bi izgubila vojno, češ da bo izšla iz vojne krepkejša od svojih sosedov in da cele generacije ne bodo moge znova obnoviti moči evropskih narodov, ki jo je on strl.

Izvedba Dalsovega predloga bi pomenila zato preporod Nemčije. Dalsov predlog dejansko ni nov, čeprav je drugače začinjen. To je nevarna doktrina vseh onih, ki že 30 let hujskajo Zapad proti Vzhodu in bi hoteli izkoristiti Nemčijo kot industrijski in vojaški klin za razcepitev sveta. Dals ve, da bi iz prerogone Nemčije ustvarili zavezništvo Zapadne Evrope proti Vzhodni Evropi. On ve, da bi tak predlog, ako bi se uresničil, izzval razkol med vojnimi zavezništvi. Pri izdelavi tega načrta je vodila Dals mržnja proti Sovjetski zvezi. Pripravljen je dati Nemčiji v roke več v upanju, da ga bo znova uporabila proti Vzhodni Evropi, zlasti proti Sovjetski zvezi, in odprla vrata za novi München, kar bi pripeljalo do najstrašnejše svetovne vojne.

Tu je države, zlasti države Vzhodne Evrope, Balkana, tudi Francija, Belgija, Poljska, Združeno kraljestvo in Skandinavske države, so zelo vzne. mirjene zaradi Dalsovega predloga o obnovitvi nemške industrije in vojaške moči. Zavezništvi morajo zato pohiteti za obsodo nemških vojnih zločincev, nadaljevati s čiščenjem, uničiti vse oblike militarizma v Nemčiji, zlasti v generalštabu, izvesti učinkovito industrijsko razorožitev Nemčije in razdeliti na račun reparacij vsa nemška industrijska podjetja ki niso potrebna za vzdrževanje evropske življenjske ravni nemškega naroda. Prepričan sem, da se večina Američanov strinja s Staljinovimi besedami, da Nemčija in Japonska ne smeta imeti več možnosti za vodstvo vojne proti svetu.

V času, ko skuša Dals obnoviti gospodarsko gospodarstvo Nemčije, drugi republikanci izpopolnjujejo tragično sliko, zahtevajo, naj se

Nemčiji vrnejo pokrajine, ki so pripadle Poljski na podlagi potsdamškega sporazuma. Hočem poudariti, da bi podoben predlog prinesel nebroj nesreč: povečanje nezaupanja in sumničen med Vzhodom in Zahodom, vzpodbujanje nevarnega nemškega ultra-nacionalizma, revščino, pomanjkanje in razočaranje za milijone Poljakov, ki so se sedaj za vedno preselili v te pokrajine, katerih obnova se je že pričela.

Zgodovina je obsodila republikansko stranko, ker je v dobi med obeh vojnoma pripeljala državo skozi vrata lažnega sodelovanja na izdajalsko pot izolacije od mednarodnih političnih in gospodarskih vprašanj republikanci so preprečili sodelovanje ZDA v mednarodni organizaciji in podprli strategijo dolarske diplomacije.

Opazovali smo politiko ZDA, ko so jo vodili republikanci — katerih smer je bila, da se Nemčija oprosti plačila zakonitih reparacij in da se ji dajo na razpolago ameriška posojila v višini milijarde dolarjev, kar je napravilo iz nas zavezne ali podzvestne sodelavce politike obnove močne Nemčije, naperjene proti Vzhodni Evropi, ki jo vodijo nekatere evropske države. Videli smo, da se je večina republikanske stranke pred vojno uprta poskusi vlada, da bi nastopila proti Hitlerjevi napadalnosti, da bi znova oborožila našo državo v interesu naše lastne varnosti in da bi nudila žrtvam Hitlerjevskega napada vsaj gospodarsko pomoč. Vsi vemo, kam je privedla ta politika ZDA in ostali svet.

Sedaj se v vsaki državi na svetu, v zavesti vsakega povprečnega moškega ali ženske, ki želi mir na podlagi mednarodnega sodelovanja, pojavlja vprašanje, ali bodo korake sedaj ZDA po široki poti napredka, ali pa bodo krenile nazaj po tragični poti, po kateri so korakale po prvi svetovni vojni. Ako republikanska stranka ne bo upravljalca ZDA, ZDA ne bodo upravljalce pričakovani sveta. Pot, po kateri hodi republikanska stranka, je zato usodna za bodočnost ZDA in sveta.

Pepper je končal svoj govor s pozivom republikanski stranki, naj spremeni svoje izjave in delovanje in se vrne na pot, ki odgovarja starim demokratičnim in protipimperalističnim tradicijam ZDA, na pot k sodelovanju z resnično demokratičnimi silami narodov za doseg miru in blaginje, ne pa vojne in revščine človeštva.

NEMSKI VOJNI ZLOČINCI PRED SODIŠČEM V BEOGRADU

Morilec kragujevskih rodoljubov Avstrijec Paul Gerhard je izjavil pred sodiščem, da je še sedaj pripradn k dunajske policije

Beograd, 8. febr. V današnji sodni razpravi proti nemškim nacističnim zločincem je bil zaslišan polkovnik bivše nemške vojske Günther Trübke.

Obtoženi Trübke je prišel v Jugoslavijo 20. marca 1943 kot poveljnik 750. polka 118. divizije. Prva akcija, v kateri je sodeloval s svojim polkom, je bila peta ofenziva — akcija »Schwarz«. Rekel je, da je sodeloval v drugem delu te operacije, ker je bil prej bolan. Prevzel je poveljstvo nad neko razbito hrvaško lovsko brigado, ki jo je na novo uredil. Z njo je operiral od Trovraha proti Čelebiću. V tem času je brigada pobila v vasi Zavajit 16 prebivalcev, v Velenicu pa 14. Obtoženec se je skušal izogniti odgovornosti s trditvijo, da so ti kraji izven sektorja, kjer je bil. Vendar je končno ob pogledu na zemljevid le moral priznati, da je vodil čete v tej smeri. Pri tem so počenjali vojaški grozovite zločine. Po kapitulaciji Italije je bil premeščen s svojim polkom na polotok Pelješac, kjer je prav tako ostajala za njim grozna, krvava sled. Toda Trübke ni dosledno tajil.

Nato je govoril vojaški tožilec.

Obtoženec je videl fotografije, je rekel: »Ob njih mora vsak človek prebledeti. Te slike smo pokazali tudi obtoženemu Leeru in celo ta je dejal, da so bile grozovitosti, obtoženi Trübke pa ni pri tem niti prebledel, niti zardel, ker je teh slik navajen. Skušal se je celo opravičevati. Rekel je, da je to v navadi pri represalijah, da je treba izvrševati represalije nad civilnim prebivalstvom, če ni lojalno do katere koli vojske. Po kakšnem kriteriju pa so ocenjevali to lojalnost? Na slikah smo videli ubite ženske in otroke. Mednarodno pravo pa zahteva, da se mora sovražnik obnašati proti civilnemu prebivalstvu tako, da to ne trpi zaradi posledic vojne. Včeraj smo slišali obtoženega Küblerja, da je poklical Trübkeita na odgovornost zaradi umorov, ki smo jih videli na slikah. Ali je to res?«

Obtoženec je odgovoril, da ni bil poklican na odgovornost in da se ne spominja, da bi bil dobil opomin zaradi teh zločinov.

Zaslišanje generalmajorja Adalberta Lončarja, obtoženega pobijanja civilnega prebivalstva

Po krajšem odmoru je pričelo sodišče zasliševati Adalberta Lončarja, bivšega generalmajorja nemške vojske poveljnika 724. pehotnega polka, nato pa komandanta Beograda od februarja 1942 do septembra 1943. Izjavil je podobno kakor ostali obtoženci, da je razumel obtožnico, da pa se ne čuti krivega. Eden izmed njegovih bataljonov je sodeloval pri množičnem streljanju prebivalstva v Kragujevcu 20. in 21. oktobra 1941.

Na predsednikovo vprašanje, če mu je znan ta pokol, je izjavil, da je bil v tem času na dopustu in da se je šele pozneje vrnil v Beograd in šele tam izvedel o tem. Pač pa je

Potem, ko je obtoženi Lončar odgovoril na več vprašanj svojega branilca, je sodišče pričelo zasliševati zadnjega obtoženca Paula Gerharda, ki je obtožen, da je neposredno sodeloval pri streljanju ljudi v Kragujevcu. Paul Gerhard je izjavil, da se ne čuti krivega.

Predsednik: Kaj ste po poklicu? — Stražnik.

— Od kdaj? — Od leta 1926.

— Kje ste služili? — Na Dunaju.

— Ali ste Dunajčan? — Da, Dunajčan.

— Do kdaj ste služili na Dunaju? — Še danes sem pripadnik dunajske policije.

grozna, krvava sled. Toda Trübke ni dosledno tajil.

Nato je govoril vojaški tožilec. Obtoženec je videl fotografije, je rekel: »Ob njih mora vsak človek prebledeti. Te slike smo pokazali tudi obtoženemu Leeru in celo ta je dejal, da so bile grozovitosti, obtoženi Trübke pa ni pri tem niti prebledel, niti zardel, ker je teh slik navajen. Skušal se je celo opravičevati. Rekel je, da je to v navadi pri represalijah, da je treba izvrševati represalije nad civilnim prebivalstvom, če ni lojalno do katere koli vojske. Po kakšnem kriteriju pa so ocenjevali to lojalnost? Na slikah smo videli ubite ženske in otroke. Mednarodno pravo pa zahteva, da se mora sovražnik obnašati proti civilnemu prebivalstvu tako, da to ne trpi zaradi posledic vojne. Včeraj smo slišali obtoženega Küblerja, da je poklical Trübkeita na odgovornost zaradi umorov, ki smo jih videli na slikah. Ali je to res?«

Obtoženec je odgovoril, da ni bil poklican na odgovornost in da se ne spominja, da bi bil dobil opomin zaradi teh zločinov.

Zaslišanje generalmajorja Adalberta Lončarja, obtoženega pobijanja civilnega prebivalstva

Po krajšem odmoru je pričelo sodišče zasliševati Adalberta Lončarja, bivšega generalmajorja nemške vojske poveljnika 724. pehotnega polka, nato pa komandanta Beograda od februarja 1942 do septembra 1943. Izjavil je podobno kakor ostali obtoženci, da je razumel obtožnico, da pa se ne čuti krivega. Eden izmed njegovih bataljonov je sodeloval pri množičnem streljanju prebivalstva v Kragujevcu 20. in 21. oktobra 1941.

Na predsednikovo vprašanje, če mu je znan ta pokol, je izjavil, da je bil v tem času na dopustu in da se je šele pozneje vrnil v Beograd in šele tam izvedel o tem. Pač pa je

Potem, ko je obtoženi Lončar odgovoril na več vprašanj svojega branilca, je sodišče pričelo zasliševati zadnjega obtoženca Paula Gerharda, ki je obtožen, da je neposredno sodeloval pri streljanju ljudi v Kragujevcu. Paul Gerhard je izjavil, da se ne čuti krivega.

Predsednik: Kaj ste po poklicu? — Stražnik.

— Od kdaj? — Od leta 1926.

